

Ἔστρεψεν ἔκπληκτος τὴν κεφαλὴν, ἀλλ' οὐδένα εἶδε·
πéριξ τῆς μόνον γίασεμιὰ ἦσαν διαχύνοντα ὑπὲρ ποτε ἄλλοτε
κατὰ τὴν νύκτα ταύτην τὴν γλυκυτάτην εὐωδίαν των.

Δύο Γάλλοι εὐπατρίδαι, διερχόμενοι τῆς Τοσκάνης τὴν
ἐσπέραν ἐκείνην, ἐξεπλάγησαν ἐκ τῆς θεσπεσίας ταύτης εὐ-
ωδίας καὶ ἐξετάσαντες ἔμαθον ὅτι προήρχετο ἀπὸ ἄνθη τι, νὰ,
ἄπερ ἐκαλλιέργει μυστικῶς πτωχὴ τις νεᾶνις· ἀμέσως τὴν
πρωίαν ἤλθον εἰς τὸν οἶκόν της, καὶ τοσοῦτον ἐθέλχθησαν
ἐκ τῶν φυτῶν της, ὥστε τῆς προσέφερον ὅσα χρήματα ἐζή-
τει διὰ νὰ τοῖς τὰ πωλήσῃ. Κατ' ἀρχὰς ἐδίστασεν· ἀλλὰ κατό-
πιν σκεφθεῖσα συνήνεσε καὶ τόσον καλὰ τὰ ἐπώλησεν, ὥστε
συνέλεξεν ὀλόκληρον μικρὸν θησαυρὸν, διὰ τοῦ ὁποῖου ἠδυνήθη
νὰ πλουτίσῃ τὸν ἔραστήν της καὶ κατόπιν σύζυγόν της.

Αἱ κόραι τῆς Τοσκάνης διὰ νὰ διατηρήσουν τὴν ἀνάμνη-
σιν τοῦ χαρίεντος τούτου συμβεβηκότος, φέρουν ἅπασαι τὴν
ἡμέραν τοῦ γάμου των, δέσμην γίασεμιῶν. Πιστεύουν δὲ ὅτι,
ὅταν μία νεᾶνις φέρει τὴν ἀνθοδέσμην ταύτην κάμνει τὴν
τύχην τοῦ συζύγου της.

Ὅσον τὸ κατ' ἐμέ, ἀγαπῶ νὰ πιστεύω ὅτι τὸ μικρὸν γί-
ασεμί τῆς γλάστρας μου, κατὰγεται ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ κλω-
νίου ἐκείνου, τὸ ὁποῖον τόσῳ θαυμασιῶς ἐπέφερε τὴν εὐτυχίαν
εἰς δύο ἀπηλπισμένας ὑπάρξεις.

Ἐν Σύρῳ, Αὐγούστος 1898.

ΜΑΡΙΑ Θ. ΧΡΥΣΗ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Ὁ ἄσματος κλέπτει τοὺς κληρονόμους του· ὁ φιλάργυρος κλέπτει
ἑαυτόν.

* *

Τὸ μῖσος, τὸ ὁποῖον τρέφομεν κατὰ τῶν ἐχθρῶν μας, βλάπτει περισσό-
τερον τὴν εὐτυχίαν μας παρὰ τὴν ἰδικήν των.

* *

Τὸν ὀκνηρὸν δὲν δύναμαι νὰ συγκαταλέξω μεταξὺ τῶν ζώντων· εἶνε
νεκρός, τὸν ὁποῖον μόνον δὲν δύναμαι νὰ θάψω.